

گفت و گو با حجت الاسلام مصطفی پور محمدی دبیر کل جامعه روحانیت مبارز و رئیس مرکز اسناد انقلاب اسلامی

برخی در دلشان دوست ندارند مردم مشارکت کنند

سکوت کردن، در خانه نشستن و رای ندادن، کمکی به حل مشکل نمی کند. شکست ما با مشارکت بالا آثار بهتری دارد در برابر پیروزی با مشارکت پایین

مهری پورمحمدی

■ یک مشکلی که امروز داریم انتقال تاریخ انقلاب به نسل جوان است که به خوبی انجام نشده و از طرف مقابل مستندهای رسانه‌های خارجی را شاهد هستیم که دنبال سفیدسازی پهلوی هستند. در مرکز ما چه برنامه‌ای برای

مقابله با این روند دارد؟

خیلی کار داریم. ما اسناد را به روز و تولید منبع می‌کنیم. محققان کار می‌کنند و کتاب‌های مرجع برای سایرین تولید می‌کنیم. این وظیفه اصلی ماست. اسناد لازم را فراهم کردیم تا کسی که می‌خواهد بار تاریخ معاصر کار کند دسترسی داشته باشد. حدود ۴۰۰ کتاب کم حجم و جذاب برای جوانان تولید کردیم. کار بزرگ دیگری که مقدّماتش هم شروع شده حضور قوی در فضای مجازی است. گزارش‌های تاریخی مستند و خلاصه با ذکر از سندی که قابل ارجاع و پیگیری باشد، تولید شده با این ویژگی که در قالب‌های مطلوب اجتماعی به خصوص برای جوان هاست.

■ چرا شما وزارت کشور احمدی نژاد را قبول کردید و چرا بعد از سه سال و در آستانه انتخابات مجلس هشتم بر کنار شدید؟

اولاً افرادی که وارد دولت می‌شوند با انتخاب رئیس دولت است و دیگران نقش دوم را دارند. ثانیاً همه دولت‌ها هر وقت از من خواستند کمک کردم و معتقدم اگر دولت منتخب جمهوری اسلامی کاری بخواهد، نباید دریغ کند چون آدم حرفه‌ای را عایت ضوابط حرفه‌ای هستم. من با دولت‌های مختلف با گرایش‌های مختلف کار کردم ولی اعتقادات خودم را هم داشتم. با برخی مواضع آن‌ها موافق بودم و با برخی نبودم. همیشه هم استدلال می‌کردم که در کار باید ضابطه و قانون کار حکم باشد. حتی در دولت دوم خرداد با این که تبلیغات زیادی برای ناطق‌نوری کرده بودم، گفتم اگر شما نیاز به من داشته باشید با حفظ موضوعی که دارم کمک می‌کنم به همین دلیل در ابتدای دولت دوم خرداد بحث کنفرانس اسلامی بود و من چون در ارکان تشکیل کنفرانس بودم، به من به عنوان جانشین وزیر اطلاعات نیاز داشتند و گفتند بمان و من هم تمام تا مدتی هم کار کردم تا این که گفتند پس است و تشریف ببرید که رفتیم. در دولت آقای احمدی نژاد هم اگر چه همفکری کامل نداشتم اما ایشان هم در مجموعه اصولگرایی بود و مواضع زایه دارش هم آن موقع بر جسته نبود البته من شناخت و معرفت اجمالی داشتم. از این جهت هم اول استنکاف کردم اما اصرار کردند که در دولت کمک کنم. مقدمات و رفت و آمدهایی شد تا با اصرار پذیرفتم و بعد هم اخراج شدم.

■ چرا اخراج شدید؟

خب حتماً آقای احمدی نژاد دیدم مواضع مثلاً نزدیک و همگرایی که ایشان نیاز داشت و همفکری که می‌خواست، نمی‌شد. تصمیم به برکناری را بعد از مر حله اول انتخابات مجلس گرفت اما به ایشان توصیه شد عمل نکنند و ایشان برکناری را گذاشت برای بعد از مر حله دوم انتخابات مجلس. به نظر من جزو اشتباهات بزرگ دولت بود چون معتقدم اگر در آن دولت بودم جلوی حوادث سال ۸۸ را با تنظیمات و تدارک‌های انجام دادم و قدرت و توجیه ملی که در وزارت کشور ایجاد شده بود، می‌توانستم بگیرم و از این تشنج‌ها و ابتلائات در سال ۸۸ تا حجم زیادی جلوگیری کنم.

■ همان اخراج باعث شد به دولت آقای روحانی دعوت شوید؟

خیر آقای روحانی هم گرفتار شده بود. ایشان من را به عنوان وزیر اصلی دعوت نکرد. وزیر دادگستری وزیر مشترک با قوه قضاییه است. من با همه دولت‌ها مواضع مشترک و مواضع افتراقی دارم از این جهت در دولتی هستم یا نیستم منعیان این نیست که با همه مواضع آن دولت موافق یا مخالف باشم. در هر دولتی هم بودم سعی کردم مواضع خودم را با استدلال بگویم. تذخوبی نمی‌کنم، به هم نمی‌زنم و سعی می‌کنم استدلال کنم و خیلی وقت‌ها استدلال‌ها هم قبول می‌شود. در دولت مهندس موسوی معاون وزیر بودم، در دولت مر حوم هاشمی جانشین وزیر اطلاعات بودم، در دولت آقای خاتمی معاون وزیر اطلاعات بودم، در دولت آقای احمدی نژاد وزیر کشور بودم و در دولت آقای روحانی وزیر دادگستری.

به عنوان یک عنصر حرفه‌ای مقید به ضوابط و منضبط به مواضع انقلاب و منافع ملی بوده‌ام و این اصول من هستند. برخی روسای دولت‌های این افضیاط من را تحمل نمی‌کردند و اغلب هم من را کنار گذاشتند. در دولت روحانی موبایانه کنار گذاشتند، در دولت احمدی نژاد هم بدو اما در دولت خاتمی بدتر بود. در ماجرای قتل‌های زنجیره‌ای که به من ربط نداشت مرا کنار گذاشتند و من را به ناروا متهم کردند البته خود ایشان نه ولی بسیاری از اطرافیان ایشان، با آقای درجی نرفی آبادی که استعفا گرفتار دینده هم رفتم.

حتمار رفتار دولت‌ها و مجالس و دستگاه‌های مختلف در انتخابات تأثیر مستقیم دارد یعنی اگر خدای نکرده مشارکت پایین بیاید، حتماً نقش دولت و مجلس فعلی و قبلی هم مؤثر بوده است. مردم روند موجود به خصوص مجلس و دولت فعلی را نگاه می‌کنند و رای می‌دهند یا رای نمی‌دهند، این حرف کاملاً درست است و حتی می‌گویم رفتار فکر کنید یعنی اگر دولتی نقش درستی نداشته باعث رای ندادن نشود چون باز هم تغییر دولت‌ها با مردم است، بانی تغییر مجالس هم مردم هستند و اگر مردم ناراضی هستند باید خودشان دولت یا مجلس را تغییر دهند و کس دیگری نمی‌تواند این کار را بکند. آن‌چه از افکار عمومی در نظر سنجی‌های مختلف به دست آمده نشان می‌دهد افکار عمومی راضی نیست. مهم این است که مردم چه می‌گویند. مردم امروز نه از رفتار دولت راضی هستند و نه رفتار مجلس. نه این‌که کاملاً ناراضی هستند یا همه مردم راضی هستند بلکه بخش بزرگی از جامعه از بخشی از فعالیت‌های دولت و مجلس راضی نیست.

■ مصداق می‌گویید؟

مردم بابت اقتصاد راضی نیستند، از نظام اداری راضی نیستند و این‌ها به دولت و مجلس بر می‌گردد. بسیاری از قوانین انتخاباتی حل نشده و این به خاطر مجلس است. بسیاری از قوانین پیچیدگی دارد و تنفیج باید می‌شده که نشده است. نظارت‌ها هم خوب نیست و مردم ناراضی هستند. مجلس باید نظرات مردم را پیگیری کند، نباید مسامحه کند و بگوید دستان ما هستند در حالی که دستان مجلس بیشتر مردم هستند تا مسئولین و جناح‌ها. نمایندگان نباید رضایت جناح‌ها و دوستانشان را جلب کنند، باید رضایت مردم را به دست آورند.

می‌گویند ما هم تیپ دولت و قوه قضاییه هستیم و دنبال رضایت آن‌ها هستیم، مردم هم می‌گویند پس به رفقایان بگویید بایند رای بدهند و ما رای نمی‌دهیم. اگر رای مردم را می‌خواهید باید هوای مردم را داشته باشید. مردم هم می‌توانند به این‌ها رای بدهند و بگویند حالا که به فکر ما نبوده به شما رای نمی‌دهیم. اتفاقاً اگر کسی می‌خواهد قهر و مخالفت خودش را نشان بدهد، باید به این‌هایی که هستند رای ندهد و این حداقل مجازات است و عمل مثبت و امید بخش است. همه هم می‌فهمند اگر با مردم خوب رفتار نکنند مردم با کنار گذاشتن مجازات می‌کنند. ممکن است کسی را هم که مردم جایگزین می‌کنند صدر صد مطلوب نباشد اما یک پله بهتر است و این هم اگر خوب کار نکند ۴ سال دیگر کنار می‌گذارند.

■ حرف شما سنگین است چون جامعه روحانیت هم از این دولت‌ور رئیس جمهور هم از این مجلس حمایت کرد.

ما واقعا حمایت کردیم برای این که خواست مردم و منافع مردم محقق شود و اگر ما هم نتوانیم منافع مردم را محقق کنیم مردم حق دارند کنار بگذارند و نباید مانع بشویم.

■ رئیس مرکز اسناد انقلاب اسلامی ۲۵ سال مر حوم حسینیان بود و سه سال است شما تشریف‌آوردید. چرا افراد قضایی و امنیتی برای این مجموعه انتخاب می‌شوند؟ بر نامه‌ای دارد بد تا این فضای امنیتی کنار رود؟

این اصلاً امنیتی نیست و همه محققان می‌توانند بیایند و استفاده کنند. رئیس اصلی این جا سید حمید روحانی است که هیچ کار امنیتی و قضایی نکرده است. ایشان از ما دعوت کرد در هیئت امناء شرکت کنیم و نظارش این بود امثال ما می‌توانیم از دستگاه‌های مختلف کشور اسناد بگیریم چون اسناد در مراکز امنیتی و سیاسی و حساس قرار دارند و همین باعث شد اسناد جمع شود ولی این فضا کاملاً باز است و حتی برخی می‌گویند خیلی باز است. کارمندان ما هم سابقه امنیتی، اطلاعاتی و... ندارند البته ممکن است از دستگاه‌های دیگری باز شسته باشند اما روند کار کاملاً باز است.

■ اصولگر ا حرف شنوی گذشته را از شما ندارند؟ این طور نیست که اگر ما حرف شنوی ندارناز جای دیگری حرف شنوی دارند یا یک مرجعیت شخصی ایجاد کردند. تشتت ایجاد شده و هنوز هم اعتماد بخش بزرگی از مردم به روحانیت سنتی یا روحانیت جدید و جوان است. این را نمی‌شود نادیده گرفت، حتی ممکن است این قرائت جدید از دین، لباس روحانیت نداشته باشد اما تمایل اجتماعی وجود دارد. در یک حالت پوست اندازی هستیم.

■ در جامعه روحانیت مبارز تهران که شما دبیر عالی آن هستید، فشار برای جوانان باز کردید؟

بله همین حرف‌های من حکایت از این نگاه نو در جامعه روحانیت دارد و من سخنگوی این دیدگاه هستم.

■ هنوز آقایان روحانی و ناطق‌نوری در جلسات جامعه روحانیت شرکت نمی‌کنند؟ خیر شرکت نمی‌کنند.

■ آقای رئیسی چطور؟

نمی‌گویند نمی‌آیم ولی به خاطر مسائل حفاظتی حضورشان کمتر است برخی مواقع می‌گویند دفتر ما بیابید که خیلی هم نمی‌شود مر حوم ایشانشا ما رفت و آمد کم و بیش وجود دارد.

■ در انتخابات خبرگان ممکن است با آقای روحانی لیست بدهید؟

من عضو جامعه روحانیت هستم و لیست هم آن‌جا بسته می‌شود. در گذشته هم همین طور بود. در دوره قبل آقای روحانی و هاشمی در لیست جامعه روحانیت بودند.

■ البته جامعه مدرسین آقای هاشمی را قبول نکرد.

فقط بحث آقای هاشمی بود و با تنافه‌ای عبور کردیم. سر آقای روحانی بحث نشد و در دو لیست بود. در تهران جامعه مدرسین ۱۵ اسم داد و لیست جامعه روحانیت ۱۵ اسم به علاوه آقای هاشمی بود.

■ الان فضای خبرگان چطور است؟ یکی از بحث‌ها تک‌کاندید بودن برای حوزه‌های تک‌کرسی بود و این فضای جالبی را ایجاد کرده است در حالی که مجلس خبرگان بسیار جایگاه مهمی دارد. این که برای ۸۸ کرسی فقط ۱۴۴ نفر کاندید باشند و تنها ۵۶ نفر اضافه هستند، برای انتخابات مطلوب نیست حتی در دوره

قبل تأیید هاحدود ۱۹۰ نفر بوده تقریباً برای هر کرسی دو نفر تأیید شده بودند. نظر شما چیست؟

دوره‌های قبل هم این مشکل را داشتیم. با برخی اعضای شورای نگهبان هم صحبت کردیم، گفتند انتخابات خبرگان بر عهده خود خبرگان است و باید تصمیم بگیرند و حرف درستی است یعنی اگر عیب و اشکالی باشد، متوجه انتخابات مجلس خبرگان است. خود این مجلس باید مشکل را حل می‌کرد و اجازه نمی‌داد مسیر مسائل به سمتی برود که الان هر صندلی در خبرگان یک‌نیم نامزد داشته باشد. این اشکال را از طریق جامعه روحانیت به فقهای شورای نگهبان منتقل و صحبت کردیم چون از نظر مردم این انتخابات محل سوال است و سوال درستی هم هست، باید به هر حال در هر حوزه حداقل دو برابر کرسی‌ها نامزد باشند تا مسماهی از انتخابات‌اشا شد باشیم. امیدواریم در خبرگان جدید این فکر جدی مطرح شود و از سال اول هم به این نقیصه بپردازند تا برطرف شود.

■ وقتی انتخابات مجلس یازدهم برگزار شد، برخی گفتند کاهش شد بد مشارکت بابت عملکرد بد مجلس دهم بوده است. امروز اگر انتخابات آتی با کاهش مشارکت همراه باشد آیا معتقدید عملکرد مجلس یازدهم مؤثر بوده؟

اسناد انقلاب اسلامی را هم کنارش بگذاری، تنوع تجربیاتش بسیار بیشتر هم می‌شود. اما همین دوره پرکار هم حاشیه‌های زیادی داشته است که شاید مهم‌ترین‌هایش برکناری از جانشینی وزارت اطلاعات دولت اصلاحات به اتهام دست داشتن در قتل‌های زنجیره‌ای و اخراج از دولت احمدی نژاد در آستانه انتخابات ۸۸ باشد. انتخاباتی پر حادثه که پورمحمدی مدعی است اگر بود، آن‌طور نمی‌شد. این روزها این شیخ کرمانی که حالا پس از رد صلاحیت اولیه در انتخابات خبرگان، تأیید صلاحیت شده در تکاپوی این انتخابات است، می‌گوید مردم اگر انتقاد و ناراضی دارند با تغییر در مسئولان آن را نشان دهند. وی مردم را ناراضی از مجلس و دولت فعلی می‌داند اما رفتن پای صندوق رای را ادب کردن مسئولانی می‌داند که به جای مردم هوای رفقا و هم حزبی‌هایشان را دارند. او با تأکید بر این که حتماً اصلاح‌طلبان نامزد دارند، پیش‌بینی می‌کند که اصولگرایان چند لیست خواهند داشت. این گفت و گوی صریح را که در یک روز برقی و سرد زمستانی در مرکز اسناد انقلاب اسلامی در شمال تهران انجام شده، در ادامه می‌خوانید.

است چون به هر حال عده‌ای که ما قبول نداریم با رای کم، انتخاب می‌شوند و برای سفید هم همین اتفاق می‌افتد پس بهتر است اولاً جلوی خوشحالی دشمنان را بگیریم و مشارکت کنیم دوم این که رای سفید ندهیم چون رای سفید نه تنها اثری برای خواسته ما ندارد و همان چیزی که نمی‌خواهید می‌شود، هم‌زمان با مشارکت بیشتر مرجیان تقویت هم می‌شوند که خلاف خواسته آن‌هاست. پس راه این است که رای دهید.

■ می‌گویند افراد مدنظر نشان تأیید نشده و گزینیه‌ای ندارند

درست است برخی چهره‌های سرشناس اصلاح‌طلبان و معتدّلین تأیید نشدند یا از اول ثبت نام نکردند اما افراد زیادی هم دارند که تأیید شده‌اند و شیخ‌های میانه هستند. این که این گروه‌ها فرد خاصی ندارند، در دست‌آلبتبه چهره‌های پایین‌تر هستند و می‌توانند روی همین‌ها اجماع کنند. به مردم بگویند افراد در چه‌جایک ما تأیید نشدند و افراد در چه‌دو سه‌ما هستند و این‌ها رای بدهید. امید بدهند، برنامه بدهند. اگر همین‌ها به مجلس بروند به هیچ فردی در مجلس فرق ندارند. اجازه ندهیم فضای دلسردی و یأس در جامعه حاکم شود، این بسیار خطرناک است. وقتی ۱۵ هزار نامزد تأیید شده داریم، حتماً برای طیف‌های مختلف افرادی پیدای می‌شود که معرفی کنند.

■ در اصولگراها چقدر رقابت جدی است؟ جنگ زرگری است یا رقابت واقعی؟ فکر می‌کنید چند لیست داشته‌باشید؟

پیش‌بینی قطعی نمی‌شود کرد ولی ظاهراً با چند لیست خواهند بود. فضای ما با دنیا متفاوت است. دو سوم حوزه‌های ما تک‌رای است و این کشمکش‌ها نیست. در این حوزه‌ها فضایی که در تهران و شهرهای بزرگ هست، نیست و رقابت افراد است نه رقابت‌های جناحی. در شهرهای بزرگ و تهران نگاه به تیپ‌فکری و جناح‌سیاسی دارند. حدس می‌زنیم با چند لیست روبه‌رو هستیم، مردم هم در خیلی مواقع تلفیقی رای دادند. حدس من این است که این دوره تلفیقی رای بدهند.

■ پیش‌بینی شما درباره سر لیست‌ها چیست؟ با هنر، قالیباف یا آقا تهران؟

خیلی سر لیست تعیین کننده این دوره نیست، الان نوع نگاه مطالبات عمومی و طیف‌های رای دهنده به افراد بیشتر نگاه می‌کنند تا سر لیست‌ها. ادعای افراد است که سر لیست می‌تواند یک لیست را بالا ببرد و من این را قبول ندارم.

■ پس رقابتی را که بین اصولگرایان هست، جدی می‌دانید؟

بله جدی است و طیف‌ها نگاه‌های مختلفی هستند و ما تا سامان سیاسی مرتبی مثل احزاب نداشته باشیم گرفتار این مسائل هستیم.

■ برخی می‌گویند اصولگرایان سنتی یا پرچمداری جامعه روحانیت مبارز و جامعه مدرسین حوزه علمیه قم دیگر محرومیت سابق را در میان اصولگرایان ندارند و در بستن لیست نهایی اثرگذاری قبل‌ر ندارند. این را قبول دارید؟

به هر حال بلوک‌بندی‌های طی زمان جابه‌جایی‌شود و طبیعی است. نسل جدید به‌نواوری بیشتر گرایش دارد و به مرجعیت جدید رو می‌آورد به خصوص فضای مجازی و گردش اطلاعات خیلی از مرجعیت‌ها را در ایران و جهان تغییر داده و ما این واقعیت را پذیرفتیم. این‌طور نیست که جای مرجعیت قبلی گرفته شده بلکه ما با یک عدم مرجعیت و تشتت روبه‌رو هستیم.

■ این درست است که طیف‌های جدید

هادی محمدی- معادلات انتخابات ۱۱ اسفند به قدری پیچیده است که برخی تحلیل‌گران آن را رقابتی بین دو جبهه اصولگرایی و اصلاح‌طلبی توصیف می‌کنند و برخی دیگر معتقدند دوره این آرایش انتخاباتی سپری شده و این دوره شاهد متولد شدن آرایش جدیدی در عرصه سیاسی خواهیم بود. مصطفی پورمحمدی از جمله چهره‌ها و شخصیت‌های برجسته جریان اصولگرایی، در دسته دوم قرار می‌گیرد. او که در دوره‌های مختلف نقش مهمی در شکل‌دهی ائتلاف‌ها و تشکل‌های فراگیر جناح اصولگرا در انتخابات مختلف ایفا کرده است، حدس می‌زند که مردم در این دوره تلفیقی رای بدهند. پورمحمدی سال‌هاست کار قضایی و امنیتی می‌کند. از معاونت وزیر اطلاعات و جانشینی وزیر اطلاعات در دولت‌های مهندس موسوی و هاشمی رفسنجانی و سید محمد خاتمی تا وزارت کشور تا تمام در دولت احمدی نژاد و وزارت دادگستری تک دوره‌ای در دولت روحانی، یک رزومه سنگین برای مصطفی پورمحمدی در حوزه اجرا فراهم کرده که اگر ریاست بر سازمان بازرسی کل کشور و دبیر عالی جامعه روحانیت مبارز و ریاست مرکز

■ به نظر می‌رسد فضای انتخابات برخلاف دوره‌های گذشته هنوز گرم نشده است. علت چیست؟

بله، آن‌چه احساس می‌شود فضای مطلوب انتخاباتی را نداریم و امیدواریم در ایام پیش‌رو، خودآگاهی ملی افزایش پیدا کند و دغدغه‌هایی که مردم دارند به شکل مثبت بازتاب پیدا کند یعنی مشکلات و گرفتاری‌ها و انتقادات و اعتراضات آن‌ها که به حق هم هست، بازتاب پیدا کند اما امیدوارم به این دریافت روشن و مشترک هم در کشور برسیم که راهکار عبور از مشکلات، فاصله گرفتن و دلسردی از مشارکت عمومی نیست. راه حل آن حضور و مشارکت و عکس‌العمل مثبت است. هر قدمی که فکر می‌کنیم به حل مشکل کمک می‌کند، آن یک قدم را برداریم. شاید قدم کمی باشد و آن چنان که می‌خواهیم نباشد اما اگر می‌تواند چند درصد بهبود حاصل شود، باید تلاش کنیم این فکر در جامعه ترویج و این حس در مردم زنده شود. اگر به خصوص توسط رسانه‌ها، صاحبان‌تریبون و تحلیل‌گران این معنا القا شود، حتماً جلو خواهیم رفت.

■ به نظر تان در این مدت کوتاه با حرف می‌شود مردم را پای صندوق آورد یا باید کار عملی هم کرد؟

کار عملی ویژه‌ای نمی‌شود کرد. الان وقت عمل مردم است، دولتی‌ها هر کار می‌خواستند کردند و در این چند هفته هم کسی کار ویژه‌ای نمی‌تواند بکند، اگر قوی هم بدهد مردم معلوم نیست باور کنند. مردم متخین‌کننده‌اند، ما مردم می‌توانیم تحول ایجاد کنیم و نشان دهیم از این وضع راضی هستیم یا نیستیم. ما مردم می‌توانیم بگویم می‌خواهیم اوضاع را درگون کنیم. ممکن است کاملاً دگرگون شود و یک موقع هم کامل نیست و یک پله بالاتر است که این هم خوب است.

■ برخی می‌گویند برای ندادن می‌خواهند اعتراض به وضع موجود را نشان دهند، به این‌ها چه بگوییم؟

رای ندادن چه پیامی دارد؟ رای ندادن اولاً پشت پا زدن به سرنوشته خودمان است، کسانی که دوست دارند همین مسیر ادامه پیدا کند که بسیاری از مردم می‌گویند ما این را قبول نداریم خب آن‌ها را برای ندادن تأیید می‌کنیم. الان کشور مسیر خودش را به صورت قانونی طی می‌کند، ما مردم می‌خواهیم وضعان بهتر شود و جامعه انتظار دارد از برخی مشکلات عبور کند. سکوت کردن و در خانه نشستن و رای ندادن کمکی به حل مشکل نمی‌کند. از طرف دیگر ان‌هایی تشویق به رای ندادن می‌کنند و از این رای ندادن سود می‌برند که اصلاً به حرکت ملت ایران اعتقادی ندارند. این‌را که ایران قدرتمند شود، قبول ندارند. نه تنها فقط ایران انقلاب اسلامی نباشد، اصلاً با ایران قدرتمند در همه زمان‌ها مخالف بودند و دنبال تجزیه یا تسخیر ایران بودند. حالا این ایران قدرتمند و روحیه تأثیرگذار هم داشته باشد، بیشتر می‌ترسند. باید این مسئله را کاملاً جدی بگیریم که دشمنان ما از ایران قوی می‌ترسند. از ایران قوی انقلابی بیشتر می‌ترسند و امروز ما چنین وضعیتی داریم و دچار یک سری کمبود و ضعف هستیم ولی نباید تسلیم شویم و راه‌هاست شود و نگران شویم که حل‌شدنی و قابل‌جبران نیست. امروز نیاز به حرکت مثبت و سازنده داریم، این تفکر جمعی بالنده یک پیام روشن دارد به نام مشارکت.

■ فکر می‌کنید در داخل کشور گروه‌ها یا افرادی باشند که نخواهند مشارکت افزایش پیدا کند؟

بله برخی مواقع به دلیل تحلیل غلط. حس می‌کنیم باید مدیران و مجریان امروز کشور را بر این که مجازات کنیم برای ندادن ادب کنیم یا از این وضع راضی نیستیم و بازی را برهم‌زنیم. این بازی به هم‌زدن دو

